

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ

حضرت سيّدنا طلحه بن عبید اللہ جي سخاوت

هفتيوار سنڌين پيروي اجتماع ۾ نئين وارو سنڌين پيروي بيان

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
مَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت سیدنا طلحہ بن عبید اللہ جي سخاوت

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ پاڪ جي فضيلت

سلطان جهان، رحمتِ عالميان ﷺ جو فرمانِ جنتِ نشان آهي: جيڪو مون تي جُمعي جي ڏينهن ۽ رات ۾ سو (100) ڀيرا دُرودِ پاڪ پڙهندو، الله ﷻ ان جون سو (100) حاجتون پوريون ڪندو، ستر (70) آخرت جون ۽ ٽيه (30) دنيا جون ۽ الله ﷻ هڪ ملائڪ مُقَرَّر ڪندو، جيڪو ان دُرودِ شريف کي منهنجي قبر ۾ ائين پهچائيندو، جيئن اوهان کي تحفا پيش ڪيا ويندا آهن، بيشڪ منهنجو علم منهنجي وصال کان پوءِ به اهڙو ئي هوندو جهڙو منهنجي حياتي ۾ آهي. (جمع الجوامع، تَمَمَةُ حَرْفِ الْمِيمِ، ۱۹۹۷، حديث: ۲۳۳۵۵)

اُن پر سلام جن کو خبر بے خبر کی ہے

اُن پر دُرود جن کو کس بے کسلاں کہیں

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“** يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ٻه مدني ڳال:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
بدان علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اُذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا اِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة النحل
آيت نمبر 125: **اُدْعُ اِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِاِحْسَانٍ وَّ اَلْمَوْ عِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو کنزالایمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پکي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مڌني قافلي، مڌني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس .

سيدنا طلحہ بن عبید اللہ جي سخاوت

حضرت سيدنا امام شمسُ الدين محمد بن أحمد دهبِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا ته هڪ ڀيري حضرت سيدنا طلحہ بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ رات جو حَضْر مَوْت مان ست (7) لک درهم آيا، ته بي چين ٿي ويا، سندن گهرواريءَ (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا) عرض ڪيو: جناب عالي! اوهان کي ڇا ٿيو آهي؟ فرمايائون: مان ڳڻتيءَ ۾ آهيان ته جنهن بانهي جون راتيون، الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ عبادت ڪندي گذرنديون هجن، گهر ۾ ايتري مال موجود هئڻ سبب اڄ ان (رَبِّ عَزَّوَجَلَّ) جي بارگاه ۾ ڪيئن حاضر ٿيندو؟ ته سندن گهرواريءَ عرض ڪيو: هن ۾ پريشاني جي ڪهڙي ڳالهه آهي؟ اوهان پنهنجي (غريب) دوستن کي ڇو وساري رهيا آهيو؟ صبح ٿيندي ئي انهن کي سڏي سمورو مال انهن ۾ ورهائي ڇڏجو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايائون ته الله عَزَّوَجَلَّ اوهان تي رحم ڪري! اوهان ته نيڪ پيءُ جي نيڪ نياڻي آهيو.

منا منا اسلامي ڀائرو! ڄاڻي وٺو ته اها نڪ پيءُ جي نڪ نياڻي ڪنهن بي جي نه بلڪ امير المؤمنين حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضي الله تعالى عنه جي شهزادي ۽ اکين جي تڙاڻ يعني حضرت سيدنا امير ڪلثوم رضي الله تعالى عنها هيون.

پوءِ صبح ٿيندي ئي حضرت سيدنا طلحه بن عبید اللہ رضي الله تعالى عنه مهاجر ۽ انصار صحابه ڪرام عليهم الرضوان ۾ مال ورهائڻ شروع ڪيو ۽ ان مان ڪجهه حصو امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شير خدا كلمة الله تعالى وجهه الكريم جي بارگاه ۾ به موڪليو، ورهائڻ دوران سندن گهرواريءَ پاڻ رضي الله تعالى عنه کي عرض ڪيو ته اي ابو محمد! ڇا هن مال ۾ اسان جو به حصو آهي، ارشاد فرمايائون: اوهان ڪٿي رهجي ويون هيون، ها جيڪو باقي بچيو آهي اهو اوهان ڪٿي وٺو، فرمائڻ ٿيون ته مون ان جو حساب لڳايو ته ست لک مان صرف هڪ هزار (1000) درهم باقي رهجي ويا هئا. ⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! ڏٺو اوهان ته اسان جي پياري آقا، محمد عربي، مڪي مدني صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا پيارا صحابي حضرت سيدنا طلحه بن عبید اللہ رضي الله تعالى عنه ۾ سخاوت ۽ ايتار جو جذبو ڪيترو پريل هو، عام طور انساني فطرت ۾ اها ڳالهه شامل هوندي آهي جڏهن ان کي ڪٿان کان گهڻو مال ۽ دولت هٿ ايندو آهي ته اهو خوش ٿي ويندو، نوان نوان منصوبا ترتيب ڏيندو، ان مال کي جائز ۽ ناجائز ڪمن ۾ خرچ ڪندو آهي، نڪ ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ جي دل ناهي چوندي، وڌيڪ مال حاصل ڪرڻ جي حرص ۽ لالچ ۾ اهو هر جائز ۽ ناجائز ذريعو اپنائيندو آهي ۽ ڊگهيون اميدون ڪري ياد الهي کان غافل ٿي ويندو آهي پر قربان وڃو! حضرت سيدنا طلحه بن عبید اللہ رضي الله تعالى عنه جي مدني سوچ تي، جو گهڻي مال ۽ دولت جي باوجود به اوهان تي

1... سيرا اعلام النبلاء، طلحة بن عبید اللہ... الخ، ۱۹۳/۱، رقم: ۷ ملخصاً

ذري برابر غفلت طاري نه ٿي، بلڪ ان بدران خوفِ خدا ۾ وڌيڪ اضافو ٿي ويو، هڪدم اها مدني سوچ رکڻ واري پنهنجي زوجيءَ مُحترَمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي مشوري سان خدا عَزَّوَجَلَّ جي ذات تي توڙڪل ڪندي، اهي ڏهره (يعني چاندي جا سِڪا) پنهنجي مُستحق دوستن ۾ ورهائي ڪري سخاوت ۽ پائينچاري جو حيرت انگيز مثال قائم ڪيو .

میں سب دولتِ رحمت میں لٹاؤں

شہا ایسا مجھے جذبہ عطا ہو (وسائلِ بخشش

ص 316)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! جُمادي الأخریٰ جو مهينو هلي پيو، انهيءَ مهيني ۾ صحابي رسول حضرت سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو وصالِ پُر ملال ٿيو، اچو! هن مناسبت سان اڄ حضرت سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو مختصر تعارف ۽ سندن سيرت جي هڪ پهلو ”سخاوت“ جي باري ۾ ڪجهه ٻڌون ٿا.

سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو نالو ۽ نسب

حضرت سیدنا علامہ بدر الدین عيني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو نالو طلحہ بن عبید اللہ بن عثمان فُرشي ٿيمي آهي ۽ اميرُ المومنين حضرت سیدنا ابو بکر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جيان پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي نَسَب جو سلسلو به ستين پشت ۾ (ڪعب بن مُرّه تي) محبوب رَبِّ داوَر، شفيق روزِ مَحشر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبارڪ نَسَب سان ملي ويندو آهي.⁽²⁾

مُبَارَكٌ حُلِيُو

حضرت سیدنا امام محمد بن عبدالله حاکم نيشا پوري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حضرت

²... شرح سنن ابی داؤد للعینی، کتاب الصلوة، باب ما یستر المصلی، ۲۴۲/۳، تحت الحدیث: ۶۶۶

سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو مُبَارَك حُليو بيان ڪندي لکن ٿا ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سفید رنگ جاءِ وچولي قدم، ويڪري سيني ۽ ڪُشاده پيشانيءَ وارا هئا. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جڏهن ڪنهن ڏانهن مُتَوَجَّه ٿيندا هئا ته پوري طرح مُتَوَجَّه ٿيندا هئا، شاندار قدم، حسين چهري ۽ سنهڙي نڪ وارا هئا. (3)

لقب

حضرت سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ايتري ته سخاوت ۽ مهماني ڪندا هئا جو بارگاہِ مُصْطَفَوِي مان انهن کي طَلْحَةُ الْقِيَاضِ، طَلْحَةُ الْجُودِ ۽ طَلْحَةُ الْخَيْرِ جهڙن مُبَارَك لقبن سان نوازيو ويو هو، جيئن حضرت سیدنا طلحہ بن بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پاڻ بيان ڪندا آهن ته غزوهِ اُحُد واري ڏينهن، مڪي مَدَنِي سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي طَلْحَةُ الْخَيْرِ، غزوهِ عُسَيْرَة ۾ طَلْحَةُ الْقِيَاضِ ۽ غزوهِ حُنين ۾ طَلْحَةُ الْجُودِ جي لقبن سان نوازيو. (4)

نماياں ھي اسلام ڪے گلستاں ميں

ھر اک گل پہ رنگد بہارِ صحابہ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

لقب ڏيڻ جو سبب

حضرت سیدنا امام عَبْدُ الرَّؤُفِ مُنَاوِي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته محبوبِ رَبِّ داور، شفيع روزِ محشر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو اوهان کي انهن لقبن سان نوازڻ جو سبب پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو تمام گهڻي سخاوت ڪرڻ آهي، مثال طور هڪ ڀيري پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ست لک ۾ زمين وڪڻي ۽ سموري رقم

3... مستدرک، ڪتاب معرفتہ الصحابة، حلیة طلحة بن عبید اللہ، ۴/۴۵۰، رقم: ۵۶۴۱

4... معجم کبير، من فضائله، حديث: ۱۹۷، ۱۱۲/۱

غريبن ۾ ورهائي ڇڏي. ﴿ هڪ پيري سندن کان ڪنهن مائٽ سوال ڪيو ته هڪدم (پاڻ وٽ موجود) ٽي سو (300) درهم يا ڊينار ان کي عطا ڪري ڇڏيا ﴿ پاڻ رضى الله تعالى عنه هر سال اُمُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدنا عائشه صديقه رضى الله تعالى عنها جي بارگاه ۾ ڏه هزار (10,000) درهم موڪليندا هئا.

(فيض القدير، حرف الطاء، تحت الحديث: 5276، 4/357)

بنا گهرڻ جي عطا ڪندا هئا

حضرت سيدنا قبيصه بن جابر رضى الله تعالى عنه فرمائڻ ٿا ته مون حضرت سيدنا طلحه بن عبید اللہ رضى الله تعالى عنه کان وڌيڪ ڪنهن کي نه ڏنو جو بنا گهرڻ جي ماڻهن ۾ وڌيڪ مال ورهائيندو هجي. (معجم كبير، من فضائله، 111/1، حديث: 194)

ٽي لک درهم عطا ڪيا

هڪ اعرابي حضرت سيدنا طلحه رضى الله تعالى عنه جي بارگاه ۾ حاضر ٿي پنهنجي رشتيداريءَ جي نالي تي ڪجهه گهريو ته پاڻ رضى الله تعالى عنه فرمايائون: مون کان رشتيداري جو واسطو ڏئي اڄ تائين ڪنهن به ڪجهه نه گهريو آهي، منهنجي هڪ زمين آهي، امير المؤمنين حضرت سيدنا عثمان غني رضى الله تعالى عنه ان جا ٽي لک (300,000) درهم لڳايا آهن، جيڪڏهن چاهيو ته ان تي قبضو ڪري وٺو ۽ جيڪڏهن چاهيو ته مان انکي امير المؤمنين رضى الله تعالى عنه کي وڪڻي ان جي رقم اوهان کي ڏئي ڇڏيان، ان چيو ته مون کي رقم گهرجي ٿي، ته پوءِ پاڻ رضى الله تعالى عنه اها زمين امير المؤمنين حضرت سيدنا عثمان غني رضى الله تعالى عنه کي وڪڻي ڇڏي ۽ ان شخص کي روڪ رقم ڏئي ڇڏي.

(احياء العلوم، 3/758)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ائين ته مالڪِ جَنَّتِ، قاسمِ نِعْمَتِ، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي گهڻن صحابين سڳورن رضى الله تعالى عنهم اجمعين کي مختلف موقعن تي جنت جون خوشخبريون عطا فرمايون ۽ دنيا ۾ ئي انهن جي جنتي هئڻ جو اعلان

فرمائي ڇڏيو، پر ڏه (10) اهڙا جليلُ القدر ۽ خوش نصيب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ آهن، جن کي پاڻ ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسجدِ نبوي شريف علي صاحبها الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ جي منبر شريف تي بيهي انهن جو نالو وٺي جنتي هئڻ جي خوش خبري ٻڌائي. تاريخ ۾ انهن خوش نصيبن جو لقب ”عَشْرَةَ مُبَشَّرَةٍ“ آهي. حضرت سيدنا طلحه بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو شمار به انهن عشره مبشره ۾ ٿيندو آهي.

وه دسون جن کو جنت کا مژده ملا

اُس مبارڪ جماعت پر لاکھوں سلام (حدائق بخشش، 311)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

۽ احاديث مبارڪ ۾ به مختلف هنڌن تي اوهان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا فضائل ۽ مناقب به بيان ڪيا ويا آهن، اچو! هن باري ۾ 2 فرمانِ مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. مَنْ سَرَّكَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى شَهِيدٍ يَشِي عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى طَلْحَةَ بْنِ عَبِيدِ اللَّهِ يَعْنِي جِيڪو زمين تي هلندڙ ڦرندڙ (يعني زندهه) شهيد جي زيارت سان خوش ٿيڻ چاهي تو ته اهو طلحه بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ڏسي وٺي.

(ترمذی، کتاب المناقب، باب مناقب ابی محمد طلحة بن عبید اللہ، ۴۱۲/۵، حديث: ۳۷۶۰)

2. طَلْحَةُ وَالرُّبَيْبُ جَارَاؤِي فِي الْجَنَّةِ يَعْنِي طلحه ۽ رُبَيْر (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا) جنت ۾ منهنجا پاڙيسري ٿيندا. (ترمذی، کتاب المناقب، باب مناقب ابی محمد طلحة بن عبید اللہ، ۳۷۶۲، ۴۱۳/۵)

مفسر شهير، حڪيمُ الامت مفتي احمد يار خان رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ هن حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: يعني ٻئي سڳورا (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا) جنت ۾ منهنجي گهڻو ويجهو هوندا، پاڙيسري قريب ئي هوندو آهي، قريب ئي رهندو آهي. (وڌيڪ فرمائن ٿا ته) هن فرمانِ عالي ۾ آهي انهن ٻئي سڳورن (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا) جو مؤمن مُتقي هجڻ، انهن جو خاتمو بالخير، قبر جي امتحان ۾ ڪاميابي،

محشر ۾ نجات، پُل صراط کان خيريت سان گذرڻ، جنت ۾ داخلو، اتي جو مقام سڀ ڪجهه ٻڌايو ويو. (مرآة المناجیح، ۸/۴۴۰)

اچو! هاڻي بخل، سخاوت، سخي ۽ بخيل جي وصف به ٻڌون ٿا:

بخل جي وصف

بُخل جي لغوي معنيٰ ڪنجوسي آهي ۽ جتي خرچ ڪرڻ، شرعاً، عادتاً يا مروتاً لازم هجي، اتي خرچ نه ڪرڻ کي بخل (يعني ڪنجوسي) چيو ويندو آهي. يا جنهن هنڌ مال ۽ اسباب خرچ ڪرڻ ضروري هجي، اتي خرچ نه ڪرڻ، اهو به بخل آهي. (الحديقة النديّة، ج ۲، ص ۲۷، مفردات الفاظ القرآن ۱۰۹)

جود ۽ سخاوت جي وصف

حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت سيدنا امام محمد بن محمد غزالي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ إِحْيَاءُ الْعُلُومِ ۾ جود ۽ سخاوت جي وصف هنن لفظن سان ڪئي آهي: فضول خرچي ۽ ڪنجوسي، ڪشادگي ۽ تنگيءَ جي وچولي راه جو نالو جود ۽ سخا آهي. (احياء العلوم، ۳/۷۸۰)

سخي ۽ بخيل جي وصف

مُفَسِّرُ شَهِيرِ، حَكِيمُ الْأُمَّتِ مُفْتِي أَحْمَد يَارْ خَانَ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرَمَائِنَ ٿا ته عَرَبَ جي چوڻين ۾ عام طور سخي ان کي چون ٿا ته جيڪو پاڻ به کائي، ۽ ٻين کي به کرائي، جواد اهو جيڪو پاڻ نه کائي، ٻين کي کرائي، ان ڪري الله تعاليٰ کي سخي ناهي چئبو (جواد چيو ويندو). سخي جي مُقَابِلَ ۾ بَخِيلُ آهي جيڪو پاڻ کائي ۽ ٻين کي نه کرائي. جواد جي مُقَابِلَ مُتَسَبِّحُ (مال جمع ڪرڻ وارو) آهي جيڪو نه پاڻ کائي نه کائڻ ڏئي. الله تعاليٰ جون تمام ڏنيوي اُخروي نعمتون دُنْيَا جي لاءِ آهن، ان (جي پنهنجي ذات) جي لاءِ نه آهن. ...¹ (مرآة المناجیح، ۱/۲۲۱)

ياد رکو! حُفُوقِ واجبه (زڪوة وغيره) آڏا ڪرڻ ۾ بخل ڪندي مال گڏ ڪندو رهڻ جو درد ناک عذاب آهي. الله تعاليٰ سڀاري 10 سُورَةُ التَّوْبَةِ آيت

نمبر 34 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا
يُفْقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ (پ ۱۰، التوبه: ۳۴)

ترجمو کنز الایمان: ۽ جيڪي گڏ
ڪري رکن ٿا سون ۽ چاندي ۽ ان
کي الله جي راه ۾ خرچ نه ٿا ڪن،
انهن کي خوشخبري ٻڌاءِ دردناڪ
عذاب جي.

حضرت صدر الافاضل مولانا سيد مفتي نعيم الدين مراد آبادي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ
آيت سبگوري جي هن حصي ”الله جي راه ۾ خرچ نه ٿا ڪن“ جي تحت فرمائين
ٿا: بخل ڪندا آهن ۽ مال جا حق ادا نه ڪندا آهن، زڪوة ادا نه ڪندا آهن،
اها آيت مانعين زڪوة (يعني زڪوت جو انڪار ڪرڻ وارن) جي باري ۾
نازل ٿي.

سيپاري 15 سوره بني اسرائيل جي آيت نمبر 100 ۾ الله تبارڪ و تعاليٰ
جو فرمان حقيقت بنياد آهي:

قُلْ لَوْ أَنَّمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
قَتُورًا (پ ۱۵، بني اسرائيل: ۱۰۰)

ترجمو کنز الایمان: توهان فرمايو
جيڪڏهن توهان منهنجي رب جي
خزانن جا مالڪ هجو ها ته ان وقت
توهان مسڪين ٿيڻ جي خوف کان
انهن تي خرچ نه ڪريو ها، ۽ انسان
بخيل آهي.

منا منا اسلامي ڀائرو! ياد رکو! مال ۽ دولت ڪنهن وٽ هميشه نه رهي
آهي نه آئنده رهندي، ان ڪري جيڪڏهن الله عَزَّوَجَلَّ ڪنهن خوش نصيب کي
ان نعمت سان نوازيو آهي ته ان کي گهرجي ته ان نعمت جي قدر ڪري ۽
ان جي ناشڪري کان بچندو رهي، هن فاني مال ۽ دولت کي ضرورت جي
علاوه گڏ نه ڪري، بلڪ صحابي رسول حضرت سيدنا طلح بن عبید اللہ رضي اللہ تعالیٰ عنہ
جي نقش قدم تي هلندي، وقت بوقت ان کي الله جي راه ۾ خرچ ڪري پاڻ
کي سخاوت جي زيور سان سينگاري، ياد رکو جيڪو شخص سخاوت جي

بدران بخل ڪري ٿو ته ان کي قلبي سُڪون ۽ اطمینان نصیب ناهي ٿيندو، اهڙو شخص رشتيدارن سان حُسن سلوڪ ناهي ڪندو، نيڪيءَ جي ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ کي فضول خرچي تَصَوُّر ڪندو آهي، بالفرض جيڪڏهن ڪنهن نيڪ ڪم ۾ حصو ملايو به ته حالت اها هوندي آهي جو چند سِڪا اهي به جيڪي ڪيسي تي پاري هئا يا وري ڪيسي ۾ موجود سڀ کان ننڍو نوٽ ۽ پراڻو نوٽ جيڪو مختلف هنڌن تان ڦاٿل يا ڳريل هوندو آهي اهو ڏئي وڌيڪ ثواب جو اعلان ٿيڻ جي اميد رکندو آهي، بَخِيل شخص مال جمع ڪرڻ کي پنهنجو ڪمال تَصَوُّر ڪندو آهي، حقدارن کي محروم رکي انهن جون ناراضگيون برداشت ڪندو آهي، انهن جي دعائن کان پاڻ کي محروم ڪندو آهي، ماڻهن کي پاڻ جي باري ۾ تهمتن بدگمانين ۽ غيبتن ۾ مبتلا ڪندو آهي ۽ انهي بخل جي ڪري زڪوة ۽ فطرو وغيره، صدقاتِ واجبه جي ادائينگي ۾ ڪوتاهي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي مدني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ناراض ڪندو آهي ۽ پاڻ کي جهنم جو حقدار بڻائيندو آهي، اچو! بخل جي تباه ڪارين تي مُشْتَمَل 3 ارشاداتِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْغِضُ الْبَخِيلَ فِي حَيَاتِهِ السَّخِي عِنْدَ مَوْتِهِ يعني الله عَزَّوَجَلَّ ان شخص کي ناپسند ڪندو آهي، جيڪو سڄي زندگي بخل ڪري ۽ مرڻ مهل سخاوت ڪري.⁽⁵⁾
2. مَا مَحَقَّ الْإِسْلَامُ شَيْئاً مَحَقَّ الشُّحَّ يعني اسلام ڪنهن شيءِ کي ايترو ناهي مٽايو جيترو بخل کي مٽايو آهي.⁽⁶⁾
3. سخاوت جنّت ۾ هڪ وڻ آهي ته جيڪو سخي ٿيو ته ان وڻ جي

⁵...کنز العمال، ڪتاب الاخلاق، الباب الثاني، الفصل الثاني، حرف الباء: البخل، الجزء 2، 3/180، حديث: 7373

⁶...معجم اوسط، من اسمہ ابراهيم، 151/2، حديث: 2843

تاري پڪڙي ورتي، اها تاري ان کي نه ڇڏيندي ايتري تائين جو ان کي جنت ۾ داخل ڪري ڇڏي، ۽ بخل جهنم ۾ هڪ وڻ آهي ته جيڪو بخل ٿيو ان وڻ جي تاري پڪڙي ورتي، اها تاري ان کي نه ڇڏيندي ايتري تائين جو ان کي جهنم ۾ داخل ڪري ڇڏيندي.⁽⁷⁾

مفسر شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ هن آخري حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: يعني سخاوت جي پاڙ جنت ۾ آهي، ان ڪري فرمايو ويو ته ان وڻ جون تاريون دنيا ۾ گهڻيون پڪڙيل آهن جيئن قرآن ڪريم فرمائي ٿو ته ڪلمه طيبه جي پاڙ مسلمان جي دل ۾ آهي ۽ تاريون آسمان ۾ (۽ هي) هميشه پنهنجو ميوو ڏيندو آهي، ان ڪري هن آيت ۾ به اهو مثال بيان فرمايو ويو آهي ۽ حديث ۾ به مثال اهو ئي بيان ڪيو ويو آهي. (وڌيڪ فرمائن ٿا) شريعت ۾ سخاوت جو ادنيٰ درجو هي آهي ته انسان فرض صدقو ادا ڪري ۽ طريقت ۾ ادنيٰ درجو هي آهي ته صرف فرض تي قناعت نه ڪري، نفلي صدقو به ڏئي، حقيقت ۽ معرفت وارن وٽ ان جو ادنيٰ درجو هي آهي ته پنهنجي ضرورتن تي ٻين جي ضرورتن کي ترجيح ڏئي.⁽⁸⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ياد رکو! جهڙي طرح راه خدا ۾ خرچ ڪرڻ، انسان جي پنهنجي ذات جي لاءِ مفيد آهي، اهڙي طرح بخل ڪرڻ به ان جي پنهنجي ذات جي لاءِ نقصان جو سبب آهي. نيڪي وارن ڪمن جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي سخي ٻانهن کي چونڊي وٺندو آهي، جيڪي دل کولي راه خدا ۾ خرچ ڪندا آهن ۽ تمام گهڻو صدقو ۽ خيرات ڪري ۽ ضرورت مند ماڻهن تي سخاوت جو درياءُ وهائيندا آهن، پر ان باوجود انهن جي ڪاروبار ۽ مال ۾ حيرت انگيز

⁷...شعب الايمان، باب في الجودو السخاء، ۴۳۵ / ۷، حديث: ۱۰۸۷۷

⁸...مرآة المناجیح، ۹۱/۳ بتغير قليل

طور تي ترقي و برکت ئي ٿيندي رهندي آهي، جڏهن ته ڪنجوس جو حال هي هوندو آهي جو گهڻو مال ۽ دولت هئڻ جي باوجود ان کي پنهنجو مال گهٽ ئي لڳندو آهي، جنهن جي ڪري اهو صدقاتِ واجبه و نافله جي ادائينگي ڪرڻ، نيڪي جي ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ ۽ مخلوق خدا جي مدد ڪرڻ سان سڄي زندگي ڪيڀائيندو رهندو آهي ته ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجي مال ۾ گهٽتائي ٿي وڃي، آخرڪار هڪ ڏينهن موت جو فرشتو ان وٽ ايندو آهي ۽ موت کان پوءِ ان جو سمورو مال ان جي وارثن کي ملي ويندو آهي، اچو هن باري ۾ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 410 صفحن تي مُشتمل ڪتاب ”عيون الحكايات“ (حصه اول) جي صفحي 74 تان ڪنجوسي جي انجام جي باري ۾ هڪ عبرتناڪ حڪايت ٻڌون ٿا.

ڪنجوسي جو انجام

حضرت سيدنا يزيد بن ميسره رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اسان کان پهريان وارين اُمتن مان هڪ شخص هو، جنهن گهڻي مال ملڪيت گڏ ڪئي هئي ۽ ان کي اولاد به گهڻو هو، طرح طرح جون نعمتون ان کي مليل هيون، گهڻو مال هئڻ باوجود هو گهڻو ڪنجوس هو. الله عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ ڪجهه خرچ نه ڪندو هو، هر وقت انهيءَ ڪوشش ۾ رهندو هو ته ڪنهن نموني منهنجي دولت ۾ اضافو ٿي وڃي، جڏهن ان گهڻو مال جمع ڪري ورتو ته پنهنجو پاڻ کي چوڻ لڳو: هاڻي ته مان عيش و عشرت جي زندگي گذاريندس، پوءِ اهو پنهنجي اهل و عيال سان خوب عيش و عشرت سان رهڻ لڳو.

تمام گهڻا نوڪر چاڪر هر وقت هت ٻڌي ان جي حڪم جي انتظار ۾ رهندا هئا، مطلب ته! اهو انهن دنياوي آسائشن ۾ اهڙو مگن ٿيو جو ان

پنهنجي موت کي بلڪل وساري ڇڏيو، هڪ ڏينهن مَلُڪُ المَوْتِ حضرت سيدنا عزرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ هڪ فقير جي شڪل ۾ انهن جي گهر آيا ۽ دروازو کڙڪايو، غلام فوراً دروازي تي آيو، ۽ جيئن ئي دوازو کوليو ته سامهون هڪ فقير کي ڏٺو، ان پڇيو ته تون هتي ڇا جي لاءِ آيو آهين؟ مَلُڪُ المَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ جواب ڏنو: وڃ پنهنجي مالڪ کي موڪل مون کي ان سان ڪم آهي.

نوڪرن ڪوڙ ڳالهائيندي چيو: اهو تون جهڙي ڪنهن فقير جي مدد ڪرڻ باهر ويو آهي، حضرت سيدنا مَلُڪُ المَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ڪجهه دير کان پوءِ ٻيهر در کڙڪايو، غلام باهر آيو ته ان کي چيو: وڃ! ۽ پنهنجي آقا کي چئو: مان مَلُڪُ المَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ آهيان.

جڏهن ان مالدار شخص اها ڳالهه ٻڌي ته تمام گهڻو ڏٺو ۽ پنهنجي غلامن کي چيو: وڃو! ۽ ان سان نهايت نرمي سان گفتگو ڪيو. نوڪر باهر آيا ۽ حضرت سيدنا مَلُڪُ المَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ کي چوڻ لڳا: اوهان اسان جي مالڪ جي بدران ڪنهن ٻئي جو روح قبض ڪري وٺو ۽ ان کي ڇڏي ڏيو، الله عَزَّوَجَلَّ اوهان کي برڪتون عطا فرمائي، حضرت سيدنا مَلُڪُ المَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمايو: ائين هرگز نٿو ٿي سگهي، پوءِ مَلُڪُ المَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اندر تشریف وٺي ويا ۽ ان مالدار شخص کي چيو: تو کي جيڪا وصيت ڪرڻي آهي ڪري وٺ، مان تنهنجو روح قبض ڪرڻ کان بنا هرگز نه ويندس.

اهو ٻڌي سڀئي گهروارن دانهون ڪري روئڻ شروع ڪيو، ان شخص پنهنجي گهر وارن ۽ غلامن کي چيو: سون چاندي سان پيريل صندوق ۽ تابوت کولي ڇڏيو ۽ منهنجي سموري دولت منهنجي اڳيان حاضر ڪيو، هڪدم حڪم جي تعميل ڪئي وئي ۽ سمورو خزانو ان جي قدمن ۾ رکيو ويو، اهو شخص سون چاندي جي ڍير وٺ آيو ۽ چوڻ لڳو: اي ذليل ۽ بد ترين مال! تون تي لعنت هجي، تون ئي مون کي پرور دگار عَزَّوَجَلَّ جي ذڪر

کان غافل رکيو، تو ئي مون کي آخرت جي تياري کان روکي رکيو هو. اهو ٻڌي مال ان کي چوڻ لڳو: تون مون کي ملامت نه ڪر، ڇا تون اهو ئي نه آهين جو دُنِيادارن جي نظرن ۾ حقير هئين؟ مون تنهنجي عزت وڌائي. منهنجي ئي ڪري بادشاهن جي درٻار ۾ تنهنجي رسائي ٿي، نه ته غريب ۽ نيڪ ماڻهو ته اتي پهچي نٿا سگهن، منهنجي ڪري ئي تنهنجو نڪاح شهزادين ۽ امير زادين سان ٿيو، نه ته غريب ماڻهو انهن سان ڪيئن شادي ڪري سگهن ها، هاڻي اها تنهنجي بدنصبي آهي جو تو مون کي شيطاني ڪمن ۾ خرچ ڪيو، جيڪڏهن تون مون کي الله ﷻ جي ڪمن ۾ خرچ ڪرين ها ته اها ڏلت و رُسوائي تنهنجو مُقَدَّر نه ٿي ها. ڇا مون تو کي چيو هو ته مون کي نيڪ ڪمن ۾ خرچ نه ڪر؟ اڄ جي ڏينهن مان نه، بلڪ تون وڌيڪ ملامت ۽ لعنت جو مستحق آهين .

اڄل نه نه ڪري هي چيو ٿا ته دارا
اسي سے سنڌر سافاج تڄي ٻارا
براک لے کے کیا کیانہ حسرت سدھارا
پڑا ره گیا سب یونہی ٿا ٿا سارا
جگہ جی لگانے کی دُنیا نہیں ہے
یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے
صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب!
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰی مُحَمَّد

محبت جي ڪنجي

مٿا مٿا اسلامي پاڻرو! يقيناً هر مسلمان جي دل ۾ ڪنهن نه ڪنهن حد تائين اها خواهش ضرور هوندي آهي ته مان الله ﷻ جو پسندیده ۽ محبوب ٻانهو بڻجي وڃان، حالانڪ الله ﷻ جي محبت حاصل ڪرڻ لاءِ لازم آهي ته ٻانهو دنيا کان بي رغبت ٿي وڃي، جيئن ته نبي رحمت، شفيع اُمّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: جڏهن توهان الله ﷻ جو محبوب بنجڻ چاهيو ته

دُنیا کان بي رغبت ٿي وڃو. ¹ ... (قوت القلوب، الفصل التاسع والعشرون، ج ۱، ص ۱۹۵)

هن حديث شريف مان معلوم ٿيو ته الله ﷻ جو محبوب بڻجڻ جي لاءِ دُنیا

کان بي رغبت ٿيڻ ضروري آهي ۽ دُنيا کان بي رغبتي اختيار ڪرڻ جو طريقو بيان ڪندي شيخ ابو طالب محمد بن علي مڪي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته دُنيا کان بي رغبت ٿيڻ جي لاءِ سڀ کان پهريان سخاوت کي اپنائڻو پوندو آهي، ڇو ته جيڪو سخي نه هجي اهو دنيا کان بي رغبت نٿو ٿي سگهي ۽ جيڪو دنيا کان پاسو نه ڪري اهو الله عَزَّوَجَلَّ جو محبوب به نٿو ٿي سگهي. (قوت القلوب، الفصل التاسع والعشرون، ۱/۱۹۵) شايد اهو ئي سبب آهي جو اسان جا اڪابر ۽ بزرگانِ دين بُوڙ کان بچڻ ۽ سخاوت ڪرڻ جو ذهن ڏيندا هئا جيئن ته

هر حال ۾ صدقو ڪيو

امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضي كَرَّمَهُ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ فرمائن ٿا: جيڪڏهن اوهان وٽ دنيا جي دولت اچي، ته ان مان ڪجهه خرچ ڪيو، چوٽه خرچ ڪرڻ سان اها ختم ناهي ٿيندي ۽ جيڪڏهن دنيا جي دولت اوهان کان منهن ڦيري ڪري ويڃڻ لڳي ته به ان مان خرچ ڪيو چوٽه ان کي باقي به ناهي رهڻو. (احياء العلوم، ۳/۷۳۸)

جود ۽ ڪرم ايمان مان آهي

حضرت سيدنا خديفہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: دين جا گناه گار ۽ زندگي ۾ لاچار و بدحال ڪيئي ماڻهو رڳو پنهنجي سخاوت جي ڪري جنت ۾ داخل ٿي ويندا. (احياء العلوم، ۳/۷۴۰)

اهڙو زمانو ايندو

امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضي كَرَّمَهُ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ پنهنجي خطبي ۾ ارشاد فرمايو: عن قريب ماڻهن تي اهڙو سخت زمانو ايندو جو جنهن ۾ مالدار ماڻهو پنهنجو مال مضبوطي سان پڪڙي رکندا جڏهن ته ان ڳالهه جو حڪم ناهي ڏنو ويو، الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو: (پ، البقرة: ۲۳۷)

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ پاڻ ۾ هڪ ٻئي تي احسان ڪرڻ نه وساريو. (احياء العلوم، ۳/۷۶۷)

وَلَا تَنسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ

کنجوس جي لاءِ بد دعائِ سخي جي لاءِ دعا

حضرت سيدنا كعبُ الأحرار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هر صُبح جو به ملائڪ مُقَرَّر آهن، جيڪي پڪاري چوندا آهن: اي الله عَزَّوَجَلَّ! روڪي رکڻ واري (يعني کنجوس) جو مال جلد ضايع ڪري ڇڏ، ۽ خرچ ڪرڻ واري (يعني سخي) کي جلد ان جو بدلو عطا فرمائي. (احياء العلوم، ۳/۷۶۷)

بنا دے مجھے نیک نیکیوں کا صَدقہ

گناہوں سے هر دم بچايا اِلي (وسائل بخشش ص 105)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سخي سان محبت ۽ کنجوس سان نفرت

حضرت سيدنا يحييٰ بن مُعاذ رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: سخين جي باري ۾ دل ۾ محبت ٿي هوندي آهي، جيتوڻيڪ اهي فاسق ۽ فاجر هجن، جڏهن ته بَخِيل (کنجوس) ماڻهن سان نفرت هوندي آهي جيتوڻيڪ اهي نيك هجن. (احياء العلوم، ۳/۷۶۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! فيضانِ حضرتِ طلحه بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سان فيضياب ٿيڻ ۽ نيڪي جي دعوت کي گهرگهر، دُڪان دُڪان پهچائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي علاقائي دؤره براءِ نيڪي جي دعوت ۾ اول تا آخر شرڪت جي سعادت حاصل ڪيو، علاقائي دؤره براءِ نيڪي جي دعوت جي ذريعي هڪ شرابي تائين پهچڻ واري نيڪي جي دعوت ۽ ان کان پوءِ ان شرابي جي توبه، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابستگي ۽ مدني ڪمن ۾ عملي طور تي شرڪت جي حوالي سان هڪ نهايت پياري مدني بهار ٻڌو:

نیت صاف منزل آسان

عاشقانِ رسول جو هڪ مَدَنِي قافلو ڪَپَرَوَ نَج (گجرات، هند) پهتو، ”علاقائي دؤره براءِ نيڪي جي دعوت“ جي دوران هڪ شرابي سان ملاقات ٿي، عاشقانِ رسول ان تي خوب انفرادي ڪوشش ڪئي، جڏهن ان سبز سبز عمامي وارن جي شفقت ۽ محبت ڏني ته هتو هت انهن سان گڏ هلڻ لڳو، عاشقانِ رسول جي صحبت جي بَرَڪت سان گناهن کان توبه ڪئي، ڏاڙهي مُبارڪ وڌائي، سبز عمامي جو تاج به مٿي تي سجائي ورتو، مدني لباس پائڻ جو ذهن به بڻجي ويو، ڇهه ڏينهن تائين مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪري سگهيو، وڌيڪ 92 ڏينهن جي لاءِ مَدَنِي قافلي ۾ سفر جي نيت ڪئي پر زادِ قافلہ يعني سفر جا اخراجات نه هئا. هڪ ڏينهن هڪ رشتيدار سان ملاقات ٿي، ان جڏهن مُعاشري جي بدنام ۽ شرابي کي ڏاڙهي، سبز سبز عمامي ۽ مَدَنِي لباس ۾ ڏٺو ته ڏسندو ئي رهجي ويو، جڏهن ان کي ٻڌايو ويو ته هي سڀ مَدَنِي قافلي ۾ سفر جي بَرَڪت آهي ۽ اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسباب ٿيڻ جي صورت ۾ وڌيڪ 92 ڏينهن جي سفر جو پڪو ارادو آهي ته ان رشتيدار چيو ته، پيسن جي فِڪر نه ڪيو، 92 ڏينهن جي مَدَنِي قافلي ۾ سفر جو خرچ مون کان قبول ڪري وٺو ۽ گڏوگڏ 92 ڏينهن جي سندن جي گهر جو خرچ به مان پنهنجي ذمي وٺان ٿو، اهڙي طرح اهو ديوانو 92 ڏينهن جي لاءِ مَدَنِي قافلي جو مُسافر بڻجي ويو.

سُنُوتُوں کي تَرَبِيَّتِ كے واسطے پھر جلد تر!

مدني ماحول اے خدا! ہم سے نہ چھوٹے عمر بھر

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ياخذ! نکلوں میں مدنی قافلوں کے ساتھ کاش!

خوب خدمت سُنُوتُوں کي ہم سدا کرتے رهیں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

بزرگانِ دين کيئن هئا؟

منا منا اسلامي پاترو! حُجَّةُ الْاِسْلَامِ حضرت سیدنا امام محمد بن محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مان توهان کي ٻڌايان ٿو توهان چا آهيو؟ ۽

بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى اَجْمَعِينَ ڪيئن هئا؟ ته جيئن توهان کي پنهنجي خرابي ۽ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي فضيلت معلوم ٿي وڃي. ڪن صحابه سڳورن عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ وٽ مال هو، پر انهن جو مقصد سوال کان بچڻ ۽ راه خدا ۾ خرچ ڪرڻ هو، ان ڪري انهن حلال ڪمايو، پاڪيزه کاڌو، ميانه روي سان خرچ ڪيو ۽ (صدقي ۽ سخاوت جي ذريعي پنهنجي مال کي) پنهنجي آخرت جي لاءِ اڳتي موڪليو، جيڪو ڪجهه انهن تي مالي حق لازم هئا، ان ۾ انهن ڪوتاهي نه ڪئي ۽ نه ئي بخل ڪيو، بلڪ انهن اڪثر مال الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ خرچ ڪري ڇڏيو، ايستائين جو انهن مان ڪن ته سڄو مال ئي راه خدا ۾ خرچ ڪري ڇڏيو، ۽ تنگي جي وقت ۾ اڪثر الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا کي پنهنجي ذات تي ترجيح ڏني، توهان ٻڌايو! ڇا توهان به اهڙا آهيو؟ الله جو قسم! توهان انهن سان ذري برابر به مُشابهت نٿا رکو. اڪابر صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ مسڪين رهڻ پسند ڪندا هئا، محتاجي جي ڊپ کان بي خوف رهندا هئا ۽ رزق جي معاملي ۾ الله عَزَّوَجَلَّ تي يقين رکندا هئا. الله عَزَّوَجَلَّ جيڪو ڪجهه انهن جي لاءِ مُقَدَّر فرمايو آهي، ان تي خوش رهندا هئا، مصيبت ۽ آفت واري حالت ۾ رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي رضا تي راضي، خوشحالي ۾ شڪر گذار، تنگي ۾ صابر، راحت ۾ ان جي ساراه ڪرڻ وارا هئا. الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ عاجزي ڪرڻ وارا ۽ غرور وٽڪڙ ۽ مال جي گهٽائي تي فخر کان پري رهڻ وارا هئا، انهن دنيا کي نوڪر هڻي ۽ ان جي سختين تي صبر ڪيو ۽ ان جو ڪوڙو ڍڪ پيتو ۽ ان جي نعمتن ۽ آسائشن کان بي پرواه رهيا، ڇا توهان به اهڙا آهيو؟ جڏهن دنيا انهن ڏانهن مُوَجَّه ٿيندي هئي ته اهي غمگين ٿي ويندا هئا ۽ (عاجزي ڪندي) فرمائيندا هئا ته اهو ڪهڙي گناه جي سزا آهي، جيڪا انهن کي هڪدم ملي آهي، ۽ جڏهن فقر کي پاڻ ڏانهن ايندي ڏسندا هئا ته فرمائيندا هئا، صالحين عَلَيْهِمُ رَحْمَةُ اللهِ اَلْمُبِينِ جي نشاني جو اچڻ مبارڪ هجي. جڏهن انهن کي مالي آسودگي حاصل ٿيندي ته غمگين ٿيندا ۽ ڊپ ڪندا ۽

فرمائيندا هئا: اسان جو دنيا سان ڪهڙو تعلق آهي؟ اها اسان جو مقصد ناهي، ڇڻ ته اهي خوف محسوس ڪندا هئا ۽ جڏهن تڪليفون ۽ پريشانين انهن تي نازل ٿينديون هيون ته ان تي خوش ٿيندا ۽ فرمائيندا هئا: هاڻي اسان جي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ اسان تي نظرِ ڪَرَمِ ڪئي آهي. اهي هئا سلف صالحين عَلَيْهِم رَحْمَةُ اللَّهِ الْبُيِّنِ جا احوال ۽ انهن جا اوصاف، انهن جا فضائل ته ايترا آهن جو بيان ممڪن ناهي. (مزيد فرمائڻ ٿا ته) هاڻي توهان جي حالت بيان ڪيان جيڪو انهن جي وصفن جي بلڪل اُبتَرُ آهي، توهان مال داري جي حالت ۾ سرڪشي ڪندا آهيو، خوشحالي ۾ ناشڪري ڪندا آهيو ۽ مال و دولت جي گهٽائي ۾ آڪڙ ڪندا آهيو، نعمتن تي الله عَزَّوَجَلَّ جو شڪر ادا نٿا ڪيو، تڪليف جي حالت ۾ نا اُميدي اختيار ڪندا آهيو، آزمائش جي وقت ناراض ٿيندا آهيو ۽ ان جي رضا تي راضي نه ٿيندا آهيو. (احياء العلوم، ۳/۲۷۹۸ تا ۸۰۰ ملقطاً)

اين ٻين يه قرآن ودين خداڪه

مدار هدي اعتبار صحابه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اُجْمَعِينَ ڪيڏا نه ساهه طبيعت جا مالڪ ها، باوجود ان جو انهن ۾ بعض حضرات انتهائي مالدار هئا، پر پوءِ به انهن تي هروقت خوفِ خدا جو غلبو رهندو، مال و دولت جي گهٽائي جي باوجود اهي سڳورا بخل جهڙي مُوذي مرض کي پنهنجي ويجهو اچڻ به نه ڏيندا هئا، هر وقت مال و دولت گڏ ڪرڻ، امير ڪبير بڻجڻ ۽ عيش سان رهڻ جي خواهش نه رکندا هئا، اهي اصحاب فقر ۽ فاقو واري زندگي گذارڻ کي پاڻ لاءِ نعمتِ خداوندي نَصُورَ ڪندا هئا، دين اسلام جي خاطر مال و دولت خرچ ڪندا هئا ۽ غريبن، مسڪينن ۽ حاجت مند تي دل کولي خرچ ڪندا هئا، اچو! صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اُجْمَعِينَ ۽

بزرگانِ دين عليهم رَحْمَةُ اللهِ الْيُسْبِينِ جي سخاوت جا ڪي مختصر واقعا ٻڌون ٿا:

صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جون سخاوتون

امير المؤمنين حضرت سيدنا عثمان غني رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هڪ پيري نو سو پنجاه (950) اُٺ، پنجاه (50) گهوڙا ۽ هڪ هزار (1000) اشرفيون راهِ خدا ۾ ڏنيون، بيهر بعد ۾ ڏه هزار (10,000) اشرفيون پيش ڪيون (مرآة المناجیح، ۳۹۵/۸ بتغير قليل) ❀ حضرت سيدنا عبد الرحمن بن عوف رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجا ست سو (700) اُٺ مع ساز و سامان راهِ خدا ۾ خيرات ڪيا. هڪ پيري چار هزار (4000)، ٻئي پيري چاليهه هزار (40,000) درهم ۽ ٽي پيري پنج سو (500) گهوڙا ۽ پنج سو (500) اُٺ راهِ خدا ۾ ڏنا، وفات جي وقت هڪ هزار (1000) گهوڙا ۽ پنجاه هزار (50,000) دينارن جو صدقو ڪيو، ۽ جنگِ بدر ۾ شريڪ ٿيڻ وارن صحابه سڳورن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اجموعين جي لاءِ چار چار سو دينار، جڏهن ته اُمُ المؤمنین حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ۽ ٻين أزواجِ مطهرات رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ جي لاءِ هڪ باغ جي وصيت ڪئي، جيڪو چاليهه هزار (40,000) درهم جي ماليت جو هو. (ڪراماتِ صحابه، ص ۱۲۶ ملخصاً) ❀ حضرت سيدنا عبد الله بن عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي پسندیده شيءِ هڪدم راهِ خدا ۾ خيرات ڪندا هئا، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي زندگي ۾ هڪ هزار (1000) غلامن کي خريد ڪري آزاد فرمايو. (ڪراماتِ صحابه، ص ۱۵۹ بتغير قليل) ❀ حضرت سيدنا عبد الله بن جعفر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ماڻهو (سخاوت ۽ دريا ڏلي جي سبب) بَخْرُ الْجُودِ (سخاوت جو دريا) ۽ اَسْحَى الْبُسْلِيِّينَ (مسلمانن ۾ سڀ کان وڌيڪ سخي) چوندا هئا. (ڪراماتِ صحابه، ص ۲۲۳ بتغير قليل)

بزرگانِ دين جون سخاوتون

حضرت سيدنا امام زين العابدين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي زندگي ۾ ٻه پيرا

پنهنجو سمورو مال راھ خدا ۾ خيرات ڪيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سخاوت جو اهو عالم هو جو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مديني جي ڪيترن ئي غريبن جي گهرن ۾ اهڙي پوشيده طريقي سان رقم موڪليندا هئا جو غريبن کي معلوم ئي نه ٿيندو هو ته اها رقم ڪتان کان اچي ٿي؟ پر جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو وصال ٿي ويو ته انهن غريبن کي خبر پئي ته اها حضرت سیدنا امام زين العابدين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سخاوت هئي. (9) حضرت سیدنا عزيز الدين بن عبد السلام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ غربت جي باوجود خوب صدقو ۽ خيرات ڪندا هئا، جيڪڏهن ڪو سوالي ايندو هو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ ان کي ڏيڻ جي لاءِ ڪجهه نه هوندو هو پنهنجي عمامي شريف جو ئي ڪجهه حصو کڻي ان کي عنايت ڪندا هئا. (10) حضرت سیدنا امام محمد بن حسن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ايترا مالدار هئا جو 300 ماڻهو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ملڪيت جي حساب ڪتاب لاءِ رکيل هئا، پر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجو سمورو مال علم دين جي ترويج و اشاعت جي لاءِ خرچ ڪري ڇڏيو، ايستائين جو سندن وٽ ڪپڙن جو ڪو عمدو وڳو به نه رهيو. (راه علم، ص ۶۴ بتغير قليل)

صحابه ۾ تاج رسالت کے لشکر

رسول خدا تاجدار صحابه

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ڏنو اوهان ته سخاوت جي معاملي ۾ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۽ بزرگان دين رَحْمَتُهُمُ اللهُ اَلْبُيِّنُ جو ڪيڏو نه مدني ذهن بڻيل هو ان ڪري اسان کي به الله عَزَّوَجَلَّ جي ذات تي ڀروسو ڪندي ان جي ڏنل رزق مان انهن غريب ۽ نادار رشتيدارن پاڙيسرين، بيواهن، يتيمن، علم دين جي طالبن ۽ ٻين مستحق ماڻهن تي خرچ ڪرڻ سان گڏوگڏ نيڪي جي ٻين ڪمن ۾

9... سير اعلام النبلاء، على بن حسين... الخ، ۵/۲۳۶، ۲۳۷، ملخصاً

10... طبقات الشافعية للسبكي، الطبقة السادسة فيمن توفي بين السماتة والسبعماتة، ۲۱۴/۸

خرچ ڪرڻ جي عادت بڻائڻ گهرجي، سخي شخص قلبي اعتبار سان اطمینان بخش زندگي گذاريندو آهي، ان جي مال و اولاد ۾ برکت ٿيندي آهي، آفتن ۽ مصیبتن کان محفوظ رهندو آهي، مال ۽ دنيا جي محبت دل مان نڪري ويندي آهي، سخاوت ڪرڻ جي برکت سان الله ﷻ جو ان تي اهڙو خاص لطف و ڪرم ٿيندو آهي جو ماڻهن جي دلين ۾ ان جي محبت ۽ اُلفت قائم ٿي ويندي آهي جيئن دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مکتبه المدینه جي شايع ٿيل 415 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”ميا صدقات“ صفحي 127 تي آهي: ڪنهن بزرگ کان پڇيو ويو ته سخاوت بهتر آهي يا شجاعت (يعني بهادري)؟ فرمايائون: خدا تعاليٰ جنهن کي سخاوت ڏي، ان کي شجاعت جي ضرورت ئي ناهي، ماڻهو پاڻهي ان جي سامهون جهڪي ويندا. (11)

ماڻهن جي وچ ۾ عام طور تي جڏهن ڪنهن سخي انسان جو تذڪرو ڪيو ويندو آهي ته هر ڪو سنن لفظن سان ان جو ذڪر ڪندو آهي، ايستائين جو ان جو دشمن به ان جي سخاوت جي ڪري ان جي واکاڻ ڪندو آهي، ذڪريل ماڻهو دل جي گهرائين سان ان کي دعائون ڏيندا آهن، اهڙي شخص جو شمار الله ﷻ جي پسندیده ٻانهن ۾ ٿيندو آهي ۽ ان شاء الله ﷻ قيامت جي ڏينهن ان کي جنت جي خوشخبري ٻڌائي ويندي جيئن ته شهنشاه آدم و بني آدم، رسولِ محترم ﷺ جو فرمانِ راحت

نشان آهي: إِنَّ اللَّهَ جَوَادٌ حَبُّ الْجَوَادِ وَيُحِبُّهُمْ إِلَى الْأَخْلَاقِ وَيَكْرَهُ سَفْسَافَهَا يَعْنِي اللَّهُ ﷻ جَوَادٌ آهي ۽ سخاوت ڪرڻ واري کي پسند ڪري ٿو ۽ الله ﷻ کي سنا اخلاق پسند آهن ۽ بداخلاقي ناپسند آهي. (12) هڪ ٻي هنڌ تي ارشاد فرمايو: الْجَنَّةُ

11...ضياء صدقات، ص 127 بتغير قليل

12...مصنف لابن ابی شيبة، ڪتاب الادب، باب ما ذڪر فی الشح، 6/254، حديث: 11

دَارُ الْأَسْخِيَاءِ يَعْنِي جَنَّتِ سَخِينِ جُو گهر آهي. (13)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سخاوت جو وصف ڪيئن حاصل ٿئي؟

منا منا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان به احاديثِ مُبَارَكه ۾ بيان ڪيل سخاوت جا فضائل حاصل ڪرڻ چاهيون ٿا ته اسان کي نه صرف عملي طور تي سخاوت اختيار ڪرڻي پوندي، بلڪ ان لاءِ وڌ کان وڌ ڪوشش ڪرڻي پوندي. ياد رکو! شروع ۾ سخاوت اختيار ڪرڻ مشڪل ضرور ٿيندو، پر جيڪڏهن ڪن تدبيرن تي عمل ڪيو وڃي ته آهستي آهستي دل سخاوت ڏانهن

مائل ٿي ويندي ۽ بخل جي آفتن کان به چوٽڪارو نصيب ٿيندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

اچو سخاوت جو وصف حاصل ڪرڻ جي لاءِ ترغيب طور ڪي تدبيرون ٻڌون ٿا: (1) وقتاً فوقتاً بارگاہِ الهي ۾ هن وصف جي لاءِ دعا ڪيو چو ته دُعا جي برڪت سان وڏا وڏاڪم بڻجي ويندا آهن ۽ حديثِ شريف ۾ فرمايو ويو آهي: **الدُّعَاءُ سَلَامُ الْهُومِ** يعني دُعا مومن جو هٿيار آهي. (14) (2) سخاوت جي فضيلت بابت آيتن، حديثن، روايتن ۽ واقعن کي هر هر پڙهو يا ٻڌو ۽ ان تي عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪيو. (3) **بُخْلٌ** جي مَدَمَّتْ بابت آيتن، حديثن، روايتن ۽ واقعن ۾ غور و فڪر ڪيو ۽ ان کان بچڻ جي ڪوشش ڪندا رهو (4) سخاوت جي صلي ۾ ملڻ واري عظيم الشان ثواب ۽ رضاءِ الهي ۽ بعض صورتن (مثلاً زڪوة ۽ صدقاتِ واجبه جي ادائينگي) ۾ بخل جي ڪري ملڻ واري دردناڪ عذاب ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ناراضگي کي اکين آڏو رکيو. (5) پنهنجي موت کي ڪثرت سان ياد ڪيو ته منهنجي مرڻ کان پوءِ

13... فردوس الاخبار، باب الجيم، ذكر الفصول من ادوات... الخ، 1/333، حديث: 2430

14... مستدرک، کتاب الدعاء، باب الدعاء سلاح المؤمن، 2/162، حديث: 1855

اهو مال منهنجي ڪنهن ڪم نه ايندو ۽ سڀ هتي ئي رهجي ويندو، ان ڪري سخاوت ڪرڻ ۾ ئي عافيت آهي. (6) نفس ۽ شيطان جڏهن به بخل ڪرڻ جو مشوره ڏين ته هميشه ان جو الت ڪيو، سخاوت جي ڪري مال ۾ گهٽتائي بدران الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ذات تي ڀروسو ڪيو ۽ نفس تي جبر ڪندي نيڪ ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ ۽ غريبن جي مدد ڪرڻ کان هرگز گرگز نه ڪيڀايو (7) اهڙن ماڻهن جي صحبت اختيار ڪيو جن جي برڪت سان خرچ ڪرڻ جو ذهن بڻجي ۽ اهڙن کان پري پڇو جيڪي ڪنجوسي ڏانهن رهنمائي ڪن (8) سخاوت جو وصف حاصل ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه

طرفان شايع ڪيل **حُجَّةُ الْاِسْلَام** حضرت سیدنا امام محمد بن محمد غزالي **رحمۃ الله تعالیٰ علیه** جا ڪتاب مثال طور **احياء العلوم** (مترجم، جلد3)، **مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ**، **مِنْهَاجُ الْعَابِدِينَ** ۽ شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي رسالي "مديني جي مچي" ۽ المدينه العلميه جا ڪتاب ۽ رسالا مثال طور "ضياء صدقات" و "صدقہ انعام" وغيره جو مطالعو ڪيو (9) روزانو فڪر مدينه ڪندي مدني انعامات جو رسالو به پڙ ڪيو، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مدني انعامات جي ذريعي شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** پنهنجي مريدن ۽ محبت ڪندڙن کي جتي بين سنين سنين صفتن ۽ عادتن اختيار ڪرڻ جي ترغيب ڏياري آهي اتي سخاوت جهڙي عمدہ صفت اپنائڻ جي لاءِ انهن کي عالم سڳورن جي خير خواهي ڪرڻ جو به ذهن ڏنو آهي جيئن ته مدني انعام نمبر 62 آهي: "چا توهان هن مهيني ڪنهن سني عالم (يا امام مسجد، مؤذن، خادم) کي 112 روپيا يا گهٽ ۾ گهٽ 12 روپيا **تحفة** پيش ڪيا؟ (نابالغ پنهنجي ذاتي رقم نه ٿو ڏئي سگهي)." **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** هن مدني انعام تي عمل جي برڪت سان ڪنجوسي ختم ٿيندي ۽ چڱن ڪمن ۾ مال خرچ ڪرڻ جو ذهن بڻجندي.

ڪتاب ”ضياءَ صدقات“ جو تعارف

صدقِي جي حوالي سان وڌيڪ معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 415 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”ضياءَ صدقات“ جو مطالعو نهايت مفيد آهي. اهو ڪتاب 19 بابن تي مشتمل آهي ۽ هر باب ۾ صدقي جي باري ۾ مختلف موضوعن تي بهترين وضاحت ڪئي وئي آهي، مثال طور صدقي جي معنيٰ، قسم، فرض زڪوة ڪنهن کي ڏني وڃي، صلہءِ رحمي (يعني رشتدارن سان حُسن سلوڪ) جون فضيلتون، مال جمع ڪرڻ ڪيئن؟ بخل جي مَدَمَتَ وغيره، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** هن مطالعو ڪرڻ واري کي معلومات جو تمام گهڻو خزانو حاصل ٿيندو. تنهنڪري هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستي تان هڏيو ڏئي حاصل ڪريو، پاڻ به هن جو مطالعو ڪيو پين اسلامي پائرن کي به ترغيب ڏيو، دعوتِ اسلامي جي ويب www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي پڙهي سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ (Download) ۽ پرنٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان حضرت سیدنا طلحہ بن عبید اللہ رضي الله تعالى عنه جي عظيم الشان سخاوت جي باري ۾ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. الله تبارڪ و تعاليٰ پاڻ رضي الله تعالى عنه کي گهڻي مال ۽ دولت سان گڏ سخاوت، توڪل، اُخوت ۽ پائيجاري ۽ صلہءِ رحمي جهڙين نعمتن سان نوازيو هو. سندن سخاوت جو هي عالم هو جو هزارين نه بلڪ لکين درهم غريبن ۾ ورهائيندا ۽ راه خدا ۾ خيرت ڪري ڇڏيندا هئا، پر مٿي تي

گھنج تائين نه ايندو هو، ڪڏهن به ڪنهن سوالي کي خالي هٿين نه موٽايو. مال ۽ دولت وٽس هوندي هئي ته بي چين ٿي ويندا هئا ۽ ان کي ضرورت مندن ۾ ورهائي يا راه خدا ۾ خرچ ڪري اطمینان محسوس ڪندا هئا. هن عظیم الشان سخاوت جي سبب رسول خدا، مڪي مدني مُصطفيٰ ﷺ خوش ٿي غزوه أحد ۾ انهن کي طَلْحَةُ الْغَيْرِ غزوه عُشَيْرَه ۾ طَلْحَةُ الْفِيَاض ۽ غزوه حُئِينَ ۾ طَلْحَةُ الْجُودُ جهڙا عالي شان لقب عطا فرمايا، ۽ هڪ کان وڌيڪ ڀيرا انهن کي جنت جي خوشخبري سان به نوازيو، اسان کي به گهرجي ته بخل کي ڇڏي سخاوت اختيار ڪرڻ جي ڪوشش ڪيون، يقيناً بخل هڪ تباه ڪندڙ مصيبت آهي، اسلام ڪنهن شيء کي ايترو ناهي مٽايو جيترو بخل کي مٽايو آهي، اهو ئي سبب آهي جو بزرگان دين رَحِمَهُمُ اللهُ الْبُيِّنُ بخل جي نحوست کان به گهڻو پري رهندا هئا ۽ هميشه صبر و قناعت ۽ توڪل ۽ سخاوت ڪندا هئا، انهن جي سخاوت جو ته هي عالم هو جو پنهنجي پسنديده شيون به راه خدا ۾ خرچ ڪري ڇڏيندا هئا. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ خاص ڪري حضرت سيدنا طلحه بن عبید اللہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي صدقي دولتِ سخاوت سان مالا مال فرمائ.

اُمِّينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مدني چينل جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! دور حاضر ۾ ميڊيا، ذهن سازي ۽ ڪردار سازي ۾ هڪ ڪارگر هٿيار جو ڪم ڪري رهيو آهي، چاهي ان جا اثرات مثبت (Positive) هجن يا منفي (Negative)، اها ڳالهه ثابت ٿي چڪي آهي ته چڱن ۽ برن خيالن ۽ نظرين کي ڦهلائڻ جي لاءِ ميڊيا هڪ بهترين ۽ مؤثر ذريعو آهي. ڪيئي ماڻهو پنهنجا مخصوص گمراه ڪُن ۽ باطل نظريا ڦهلائڻ جي

لاءِ ڏينهن رات هن جو ڀرپور استعمال ڪرڻ لڳا آهن جنهن جي ڪري مسلمانن جو نئون نسل ان جي بُري اُثرات و افڪار جي وڪوڙ ۾ اچي ويو آهي، اهڙي صورت حال ۾ هر درد مند دل جي بس هڪ ئي صدا هئي ته ڪاش! ڪو ميڊيا جي ذريعي گناهن جي هن سيلاب ۾ وهي وڃڻ وارن مسلمان مُردن، عورتن، ٻارن ۽ پوڙهن کي بچائي ۽ هڪ خالص اسلامي چينل شروع ڪري. تبليغ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلسِ شوريٰ وڏي شدت سان محسوس ڪيو ته ميڊيا جي هن جنگ ۾ جديد آلات ۽ ذريعن جو استعمال ڪرڻ کان بنا طاغوتي طاقتن جو مقابلو ڪرڻ نهايت مشڪل آهي، اڄ شايد ئي ڪو گهر هجي جيڪا T.V کان خالي هجي، غالب گمان اهو ئي آهي ته مسلمانن جي گهرن مان T.V ڪيرائڻ نهايت مشڪل آهي، بس هڪ ئي صورت نظر آئي ۽ اها هي ته جهڙي طرح دريا ۾ ٻوڏ ايندي آهي ته ان جو رخ فصلن وغيره جي طرف موڙيو ويندو آهي ته جيئن فصل به سيراڀ ٿين ۽ آبادين کي به تباهي کان بچائي سگهجي بلڪل انهيءَ طرح T.V ئي جي ذريعي مسلمانن جي گهرن ۾ داخل ٿجي ۽ انهن کي غفلت جي ننڊ مان بيدار ڪيو وڃي، جڏهن هن شعبي جي باري ۾ معلومات حاصل ڪئي وئي ته خبر پئي ته پنهنجو T.V چينل کولي، فلمن ڊرامن، ڳائڻ وڃائڻ، موسيقي جي ڏنن ۽ عورتن جي نمائش کان بچندي 100 فيصد اسلامي مواد فراهم ڪرڻ ڪافي اخراجات جي ڪري مشڪل ضرور آهي پر ناممڪن ناهي ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلسِ شوريٰ خوب جدوجهد ڪري رمضان المبارڪ 1429ھ سيپٽمبر (2008) کان مدني چينل جي ذريعي گهر گهر سنڌن جو پيغام عام ڪرڻ شروع ڪري ڏنو ۽ ڏسندي ئي ڏسندي ان جا حيرت انگيز مدني نتيجا سامهون اچڻ لڳا. دعوتِ اسلامي بدعقيديگي ۽ بدعملي جي هن عفریت (يعني بلا) جو مُقابلو ڪرڻ جي لاءِ مُثبت انداز ۾ ميڊيا جو

برائي کان منع ڪرڻ جي هن عظيم فريضي کي نه ڇڏيو. علامہ زُرْقَانِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ شرح مواهب ۾ فرمائن ٿا ته خاص ڪري حج جي زماني ۾ حضور نبي ڪريم، رَوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبَارَك عادت هئي ته اهلِ عرب جا پري پري کان آيل قبيلا جيڪي مڪي ۾ گڏ ٿيندا هئا، ته پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سڀني قبيلن ۾ دورو فرمائي ماڻهن کي اسلام جي دعوت ڏيندا هئا، اهڙي طرح عرب ۾ وقت بوقت گهڻا ئي ميلا لڳندا هئا جنهن ۾ پري پري کان قبيلا گڏ ٿيندا هئا، انهن ميلن ۾ به پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تبليغ اسلام جي لاءِ تشریف وٺي ويندا هئا. (شرح المواهب، ذکر عرض المصطفى... الخ، ۷۳/۲ ملخصاً)

أَلْحَدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اسان کي به انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ۽ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي هن پياري پياري سُنَّتِ تي عمل ڪرڻ جي لاءِ هر هفتي ”علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت“ ۾ شرڪت ڪرڻ جي ترغيب ڏياري ٿو. أَلْحَدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت جي برڪت سان مسجد ۾ نمازين جو تعداد وڌي ويندو آهي، ڪڏهن ڪڏهن ته ائين به ٿيو ته علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت جي ذريعي مُعَاشِرِي جا بگڙيل ماڻهو دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي صلوة و سُنَّتِ تي عمل ڪرڻ وارا بڻجي ويا، تنهن ڪري اسان کي به وقت ڪڍي هن عظيم مدني ڪم ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺڻ گهرجي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوت، مصطفىٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

سنتیں عام کریں دین کا ہم کام کریں
نیک ہو جائیں مسلمان مدینے والے
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

عمامی شریف جون سنتون ۽ آداب

اچو! شیخ طریقت، امیر اهل سنت حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الیاس عطار قادری رضوی ضیائی وَأَمَّا بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جي رسالي 163 مدني گل مان عمامو ٻڌڻ جون چند سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا:

پهريان به فرمان صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: ﴿جماعت ۽ عمامي سان گڏ نماز ڏه هزار (10:000) نيڪين جي برابر آهي.﴾⁽¹⁵⁾
عمامي سان گڏ هڪ جمعو بغير عمامي جي ستر عمامن جي برابر آهي.﴾⁽¹⁶⁾
﴿عمامو قبلي ڏانهن منهن ڪري بيهي ٻڌو.﴾⁽¹⁷⁾ عمامي ۾ سنت هي آهي ته اڍائي گز کان گهٽ نه هجي، نه ڇهه گز کان وڌيڪ، ۽ ان جي بندش گنبد نما هجي.﴾⁽¹⁸⁾ رومال جيڪڏهن ايترو وڏو هجي جيڪو مٿي کي چڱي طرح ڍڪي ته اهو عمامو ئي آهي ۽ ننڍو رومال جنهن سان صرف هڪ به ور اچي سگهن ٻڌڻ مڪروه آهي.﴾⁽¹⁹⁾ عمامي کي جڏهن نئي سري سان ٻڌڻو هجي ته جيئن ٻڌيل آهي ائين کوليو ۽ هڪ مهل زمين تي نه اڇلايو.﴾⁽²⁰⁾ جيڪڏهن ضرورتاً لائو، ۽ پيهر ٻڌڻ جي نيت هجي ته هڪ هڪ پيچ کولڻ تي هڪ هڪ گناهه مٿايو ويندو.﴾⁽²¹⁾ عمامي جو طبي فائدو هڪ هي به آهي ته: مٿي اگهاڙي رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس

15... فردوس الاخبار، باب الصاد، ذکر الفصول... الخ، ۳۱/۲، حديث: ۳۶۲۱

16... ابن عساکر، ذکر من اسمه عبدان، عبدان بن زرين... الخ، ۳۷/۳۵۵

17... كَشَفُ الْإِتْبَاسِ فِي اسْتِحْبَابِ اللَّبَاسِ ص ۳۸

18... فتاوى رضويه، ۲۲/۱۸۶

19... فتاوى رضويه، ۷/۲۹۹

20... فتاوى بنديت، ۵/۳۳۰

21... فتاوى رضويه، ۶/۲۱۴ ملخصاً

ملاحظہ فرمايو: مٿي اگهاڙي رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس وغيره سڌو سنئون اثر ڪندي آهي ان سان نه صرف وار بلڪ دماغ ۽ چهرو به متاثر ٿيندو آهي ۽ صحت کي نقصان پهچي سگهي ٿو، تنهن ڪري سنت جي پيروي جي نيت سان عمامو شريف ٻڌڻ ۾ ٻنهي جهانن ۾ عافيت آهي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مڪتبه المدينه** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏني حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

علم حاصل ڪرو، جهيل زائل ڪرو پاڻ ڳهه راتين، قافلي ۾ چلو
سنتين سکي، تين دن ڪه لئه هر مهيني چلين، قافلي ۾ چلو

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرو

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ

الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرو شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.

(افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سیدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (22)

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن. (القول البديع، الباب الثاني، ص 277،)

(4) چهلڪ دُرُودِ شَرِيفِنِ جَوْثَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چهل لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (23)

(6) دُرودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معطر آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (24)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(7) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ

23... القول البديع، الباب الاول، ص 125

24... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

والہ وسلم جن فرمایو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁵⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عزوجل پاڪ آهي

جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظیم جو پروردگار آهي)

فرمان مصطفيا صلی اللہ تعالیٰ علیہ والہ وسلم: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

...²⁵ مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305